

Kdo je lékař a kdo je léčitel?

Začátkem ledna 1996 jsme měli příležitost shlédnout v TV tzv. Arénu, v níž jednomu lékaři (profesoru) oponovalo několik léčitelů. Odhlédneme-li od skutečnosti, že tento pořad navyká diváky na zcela nepřípustné hlasování o pravdě, měli jsme zde příležitost shlédnout také to, čemu se říká "nespravedlivý soud". Zatímco po léčitelích byly žádány definice a důkazy toho, co tvrdili, lékař-profesor mohl tvrdit cokoliv, aniž byla po něm žádána definice či důkaz. Když byl jednou z léčitelek vyzván, aby dokázal co tvrdí, protáhl udiveně tvář s otázkou, co má dokazovat?

Nuže, připomeňme panu profesorovi jeho tvrzení, které bylo předloženo divákům k hlasování, zda je pan profesor přesvědčil či nikoliv. Toto tvrzení znělo: "Léčitelství je založeno na pouhé víře a sugesci". Před toto tvrzení umístila TV otázku: "přesvědčil Vás pan profesor o tom, že..."(ocitováno jeho tvrzení). TV tedy slibuje ve své otázce, že nás pan profesor o svém tvrzení bude přesvědčovat, zatímco pan profesor se diví, že má něco dokazovat. Otázkou tedy je, jakým způsobem nás chtěl vlastně přesvědčovat? Když s důkazem či definicí ve svém přesvědčování nepočítal. Důkaz a definici však požadoval od léčitelů, kteří divákům v TV sloganu nic takového neslibovali. Korunu všemu posadila moderátorka, která gratulovala k úspěchu panu profesorovi, ačkoliv hlasování prohrál, nikoliv léčitelům, kteří vyhráli. To dokazuje tendenční zaměření celé Arény.

x: Budiž, pan profesor prohrál, nic nedokázal, přece však z toho nevyplývá, že neměl pravdu. Léčitelé vyhráli, ale také nic nedokázali a tudíž ani zde z toho nevyplývá, že mají pravdu. Aréna nic nevyřešila, proto zkusme věc nebo spor vyřešit sami.

y: Jak vlastně stojí spor? Profesor tvrdil, že léčitelé léčí sugescí a vírou. Léčitelé se mu snažili toto tvrzení vyvrátit anebo s ním souhlasili?

x: Léčitelé se nesnažili toto tvrzení vyvrátit, ani s ním zcela nesouhlasili, ale tvrdili, že jejich léčba není vyčerpána pouhou sugescí a vírou.

y: Je-li tomu tak, pak se tu vůbec o žádný spor nejednalo, a TV formulovala svou otázku na diváky zcela mimo spor. Předmětem sporu by muselo být něco docela jiného, něco mimo víru a sugesci. Nuže, ptám se – o co byl vlastně veden spor?

x: Předmětem sporu byly blíže nedefinované síly, o nichž léčitelé tvrdí, že jimi léčí, při čemž je každý nazývá v terminologii svého oboru (např. bioenergie a pod.)

y: Pro úplnost mi řekněte, čím se domnívají léčit lékaři?

x: Lékaři tvrdí, že léčí tzv.léky.

y: Léčitelé léčí tzv.silami, lékaři léčí tzv.léky. Jaký je v tom rozdíl?

x: Zatímco síla se nedá podat v prášku atp., neboť je pouhou energií, lék je vždy nějakou látkou.

y: Jak to, že je nějaká látka léčivá a jiná léčivá není?

x: Léčivé jsou ty látky, po jejichž přijetí zmizí příčiny nemoci.

y: Jak poznáte, že zmizely příčiny nemoci?

x: Poznáme to podle toho, že zmizí příznaky nemoci (např. horečka, bolest atp.)

y: Příznak nemoci je projevem její příčiny. Projev příčiny však není totéž co příčina. Předmětem pozorování lékaře je tedy projev příčiny (příznak), nikoliv příčina nemoci. Jestliže jste schopni pozorovat pouze příznaky, jak můžete tvrdit, že jste lékem odstranili příčinu nemoci?

x: Vidím, že o léčích můžeme s jistotou říci jen to, že odstraňují příznaky nemoci. Nic víc!

y: Mám tomu rozumět tak, že léčivé jsou ty látky, které působí proti příznakům nemoci?

x: Zdá se, že za léčivé považujeme ty látky, které působí proti příznakům nemoci.

y: Jako není totéž příčina a příznak nemoci, tak není totéž ani látka léku a její působení. Na co reaguje nemocný organismus, na látku nebo na její působení?

x: Nemocný organismus reaguje na složení léku, tedy na látku.

y: Jak může dojít k uzdravení lékem, který nepůsobí?

x: Uznávám, že působení je to, čím se lék odlišuje od ostatních látek. Tzn., že nemocný organismus nereaguje na látku, ale na její působení.

y: Jaký je rozdíl mezi látkou a jejím působením?

x: Rozdíl mezi látkou a jejím působením je týž jako rozdíl mezi nositelem síly a silou.

y: Čím tedy léčí lékař? Látkou (lékem) nebo silou?

x: Tak jako léčitel, i lékař léčí silou, jenže lékař o tom nic neví, a proto léčitelovu sílu popírá, nevěda, že tím popírá i svou vlastní léčbu.

y: Kdyby se lékař naučil ovládat tyto síly bezprostředně, nepotřeboval by ovládat umění výroby jejich nositelů, tj. léků. Tím by se stal léčitelem. Protože však lékař tyto síly neovládá, ba o nich dokonce ani neví, že existují, musí pracně studovat umění mastičkáře, jak nám to pan profesor demonstroval v TV neuvěřitelnou hromadou z knih. Souhlasíte?

x: Souhlasím. Zdá se, že z hlediska ovládnutí umění léčit, jsou na tom léčitelé mnohem lépe než lékaři. Avšak veřejné mínění je tak dezorientované, že se léčitelé doprošují uznání lékařů, což se jeví být podobné tomu, jakoby se mistr doprošoval uznání někoho, kdo není ani žákem. Odkud tito lékaři berou své bohorovné sebevědomí, to je mi záhadou. Protože lékař o léčení neví víc, než lékárník, neshledávám tu žádný rozdíl. Pokud vím, má lékárník pracovat dle pokynů léčitele, což tímto platí i pro lékaře.

y: K dezorientaci veřejného mínění přispívá fakt, že se za léčitele vydává mnoho podvodníků. Ti dávají příležitost nepřejícím lékařům hanobit s podvodníkem i skutečného léčitele.

x: Právě tak mezi lékaři je mnoho šarlatánů, jenže léčitelé tím neoperují, neboť si hledí pouze svého léčení. Tak tedy na otázku, kdo je lékař a kdo je léčitel, můžeme odpovědět, že léčitel je ten, kdo ovládá umění léčit, zatímco lékař je totéž co lékárník, jenž ovládá umění výroby léků, které jsou schopny být nositeli těchto sil, kterými léčitel léčí bezprostředně. Jak ale máme rozeznat šarlatána od léčitele?

y: Strom poznáš podle ovoce, léčitele podle uzdravených.

x: Pan profesor v TV ale neměl tak docela nepravdu, když úspěchy léčitelů přisoudil spontánnímu uzdravení. Jak vůbec rozeznat spontánní uzdravení od vyléčení léčitelem?

y: Případy spontánního uzdravení si přece může přivlastnit také lékař, nejenom léčitel. Dojde-li k spontánnímu uzdravení, je nepochybné, že léčitel svou léčbou pacientovi neublížil. Řekne-li Vám někdo: Půjdeš-li k tamtomu léčiteli, spontánně se uzdravíš! Tedy se ptám: půjdete k tomu léčiteli či nepůjdete?

x: Nepůjdu, ale poběžím. Mně záleží na tom, abych byl zdravý, nikoliv na tom, jak budu uzdraven. Přiznávám se, že mám hrůzu z toho, že mi lékař nejen nemusí pomoci, ale že mi naopak ublíží.

y: Zodpověděli jsme si tedy otázku umění léčit i otázku spontánního uzdravení. Zbývá zodpovědět otázku, zda přece jen veškeré umění léčitele nespočívá na sugesci, která počítá s vírou pacienta?

x: Bez víry pacienta se neobejde ani léčitel, ani lékař, ani lék. Lékaři tuto víru pacienta nazývají "spolupráce pacienta s lékařem", a využívají víry pacienta také tím, co nazývají "placebo efekt", jenž spočívá v tom, že vědomě či nevědomě podávají pacientovi neúčinnou (doufejme, že neškodnou) látku. Pacient ve víře, že je to lék, se spontánně uzdraví, neboť evidentně se tu nejedná o působení léku. Tvrzením, že se jedná o lék, se lékař dopouští sugesce, pacient, který mu na to naletí, se dopouští víry. Sugescie je působení - akce. Víra je reakce. Mezi působením léčivé síly a síly sugesce neexistuje, pojato mechanicky, žádný rozdíl. Tzn., že sugescie je jedna z mnoha léčivých sil. Naproti tomu víra je nezbytným předpokladem uzdravení, neboť pacient, který nereaguje na působení léčitele či léku, se nemůže uzdravit. Všude tam, kde organismus reaguje na léčivé síly, můžeme mluvit o mechanismu víry bez ohledu na to, zda si tuto víru (reakci) pacient uvědomuje či ne. Právě tak jako existuje vědomý a nevědomý mechanismus víry, existuje vědomý i nevědomý mechanismus sugesce. Bylo by tedy ideální, kdyby nemocní nepotřebovali vyhledávat sugesci léčitele či léků, ale nahradili ji autosugescí. Jak je to však s chirurgií?

y: Chirurgie je mechanický zákrok, který napravuje vadný orgán (včetně úrazů či nádorů atp.), nebo jej odstraňuje (s náhradou či bez náhrady). Každý chirurgický zákrok poškozuje tkáň (způsobuje jizvy), kterou je třeba vyléčit. Tato léčba není chirurgií, a obráceně, chirurgie není léčbou. Náš dialog se tedy chirurgie netýká.